opusdei.org

Sigiliul Opus Dei

O cruce în interiorul lumii: aceasta este ceea ce reprezintă sigiliul Opus Dei, așa cum a desenat-o fondatorul pe o bucată de hârtie în februarie 1943. Iată cum biografii săi povestesc acest moment.

13.10.2023

La începutul anilor 1940, Sfântul Josemaría medita asupra formulei juridice care să permită preoților să aparțină Operei. Lipsea doar titlul de hirotonire care să le faciliteze slujirea preoțească în Opus Dei.

La 14 februarie 1943, fondatorul a celebrat Sfânta Liturghie în oratoriul centrului de femei al Opus Dei de pe strada Jorge Manrique din Madrid. În timpul Liturghiei, a văzut clar soluția pentru ceea ce avea să devină mai târziu Societatea Preoțească a Sfintei Cruci. La ieșirea din oratoriu, a cerut un stilou și a intrat singur într-o cameră. Acolo, și-a scos agenda de buzunar și a scris pe foaia de hârtie pentru duminică, 14 februarie, ziua Sfântului Valentin: "La casa tinerelor, la Sfânta Liturghie: Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis"; și apoi a făcut un mic desen (desenul unui cerc, în interiorul căruia este inserată o cruce).

► Descarcă sigiliul în alb și negru

Apoi, câteva minute mai târziu, a apărut în hol, vizibil emoționat. Una dintre cele prezente își amintește că a spus, arătând o foaie de hârtie pe care desenase un cerc cu o cruce în centru: „Uite, acesta va fi sigiliul Lucrării. Sigiliul, nu blazonul: Opus Dei nu are blazon. Ea semnifică lumea și, înfiptă în inima lumii, Crucea, care este preoția”.

Sfântul Josemaría nu a vrut blazoane pentru ca credincioșii Operei să-și poată trăi vocația în mod natural, fără ostentație. În Drum 641, el reflectă astfel: „Discreția nu e nici mister, nici secret. – Este pur și simplu naturalețe”. În ediția critică istorică a lui Drum, dorința de discreție este explicată în aceste cuvinte: „Într-o "lume catolică" care punea accentul pe semnele exterioare – insigne, steaguri, veșminte, ale partidelor politice confesionale – se spunea că aceasta este «mister», «secret». Escrivá neagă

acest lucru. El afirmă că este pur și simplu naturalețe”. De aici și alegerea de a avea doar un simplu sigiliu.

A doua zi după ce l-a desenat, Sfântul Josemaría a mers la El Escorial, nu departe de Madrid, unde unii credincioși ai Opus Dei se pregăteau pentru examene de teologie. Acolo, i-a comunicat lui Alvaro del Portillo harul primit de la Domnul cu o zi înainte, în timpul Liturghiei: soluția canonică pentru preoți, numele societății care urma să se constituie și chiar și sigiliul, care va fi pentru întregul Opus Dei.

Mai târziu, Monseniorul Alvaro del Portillo a explicat: „Acolo, în acea capelă, în timpul Liturghiei, a văzut soluția canonică pentru ca preoții Lucrării să poată fi hirotoniți, și chiar numele și sigiliul Societății Preoțești a Sfintei Cruci: un cerc care

simbolizează lumea și, în interior, Crucea, care este preoția”.

În acest sigiliu, Sfântul Josemaría a văzut că Dumnezeu a făcut ceva asemănător cu ceea ce fac notarii după ce întocmesc un document: își pun semnătura și sigiliul pentru a atesta autenticitatea documentului. Sau la fel ca Sfântul Paul care, atunci când a terminat de dictat unele dintre epistolele sale, a adăugat cu scrisul său de mână – *scripsi mea manu* (Filem, 19) – pentru a atesta că totul era al lui.

pdf | document generat automat din https://opusdei.org/ro-ro/article/sigiliul-opus-dei/ (04.04.2026)